

Motion till riksdagen 2010/11:T352

av Jonas Gunnarsson m.fl. (S)

Infrastrukturpolitik

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om infrastrukturpolitik.

Motivering

Transportinfrastrukturen, inklusive infrastrukturen för telekommunikation, är samhällets blodomlopp. Särskilt vårt glesa och vidsträckta län har ett mycket stort behov av väl fungerande kommunikationer.

Infrastrukturen är oerhört viktig för att ge hela landet förutsättningar att växa. Tillväxt är beroende av bra kommunikationer som vägar, järnvägar, flygplatser samt telekommunikationer. Bra kommunikationer behövs till även dagligt resande mellan orter till arbete eller skola. Bredband med hög hastighet är en förutsättning för företagsetableringar på mindre orter. Det behövs också för att alla människor ska kunna utnyttja de tjänster som den nya tekniken erbjuder.

Det är oerhört viktigt att staten och trafikverken vid infrastrukturplaneringen ser till helheten i samhällsbygget. Till exempel i Karlstad finns det ett stort behov av ett nytt resecentrum. Ett ständigt senarelagt resecentrum försvårar resorna, inte bara i Karlstad, utan även i länet. Att kommuner hindras i sin utveckling på grund av bristande standard på statliga vägar eller att olika trafiksäkerhetsproblem sätter stopp för exploateringar och utökat bostadsbyggande är andra exempel på bristen på statlig helhetssyn.

Historiskt sett har det varit en självklarhet att staten har ansvarat för underhåll och nyinvesteringar i motorvägar, riksvägar och nationella järnvägsstråk. Detta har dock förändrats på senare år. Regeringen har upphöjt kommunal medfinansiering till princip vid byggande av statlig infrastruktur. Detta är ur många aspekter en högst olycklig utveckling. Det rubbar grundläggande ansvarsförhållanden i samhället genom att grumla till gränsen mellan det

Fel! Okänt namn på

statliga och kommunala åtagandet. Vidare kan det inte uteslutas att kommunernas möjlighet att medverka finansiellt i vissa fall har kommit att styra de nationella prioriteringarna i stället för behovet. Medfinansieringen innebär dessutom mindre pengar till skola, vård och omsorg, som är välfärdens kärna.

Idag präglas förhandlingarna mellan staten och regionerna om medfinansiering av ett stort mått av godtycke. Det finns en betydande variation i avtalskonstruktioner, finansieringslösningar m.m., varför det behövs en mycket tydligare statlig policy för i vilka situationer som medfinansiering är aktuell och vilka finansieringslösningar som kan användas.

Stockholm den 25 oktober 2010

Jonas Gunnarsson (S)

Berit Högman (S)

Gunilla Svantorp (S)

Ann-Kristine Johansson (S)